

I I A v d e l n i n g e n.
E m i g r a n t e r.

Ryktena om det stora landet i väster med dess stora rikedomar och möjligheter, utvandrar-agenternas sagolika skildringar och breven från dem, som redan vunnit framgång i det nya landet, tände amerikafebern hos många, särskilt de unga.

I Sverige hade varit hårda tider, till och med nödår. Även många andra orsaker kom hela familjer att sälja allt vad de hade och företaga den visst inte ofarliga överresan till Amerika.

Tjugoårsperioden 1881 - 1900 utvandrade från Lysings härad ej mindre än 2.648 personer, därav från Heda 207 och från Stora Åby 639. Några av dessa sammanträffade jag med under min resa till U. S. A. våren 1947, andra har jag fått uppgifter om genom släktingar. De ha alla samhörighet med de hem och personer jag berättat om i denna bok. De äro alla från den lilla del av Heda och Stora Åby, de små stugorna och hemmen, som omtalas i det föregående. Det kan därför ha sitt intresse att erinra om deras öden och bevara minnet även av dem.

U t v a n d r a r e p å 1 8 8 0 - t a l e t.

Stenstorpsfamiljen.

År 1885 utvandrade äldsta dottern Julia Teresia Carlsson, född 1869. Hon kom snart i så god ställning, att hon kunde taga emot

sin fader, snickaren Carl August Johansson, född 1834. Han lämnade Sverige i april 1888 vid 54 års ålder. Det var nu meningen att hust-run och de två hemmavarande barnen skulle komma efter, så snart han arbetat in pengar till biljetten och skaffat sig ett hem.

Hans hustru Augusta Matilda Björk, född 1847 bodde kvar i det lilla torpet med dottern Gerda Adolfina, född 1871 och sonen Jakob Ragnar, född 1876. Det blev på annat sätt än familjen tänkt sig, ty själva juldagen 1888 dör modern, lämnande barnen ensamma.

Den tiden tog ett brev flera veckor till bestämmelseorten i Amerika och lika lång tid åter till Sverige. De blevo dock färdiga att resa den 16 april 1889 och hade dessförinnan sålt allt som ej kunde medtagas.

"Carl August hade aldrig eget hem i Amerika", skriver hans dotter Gerda och fortsätter "han arbetade på flera platser, men var aldrig frisk. Han dog av en febersjukdom".

Sonen Jakob Ragnar, som kom till Amerika vid 13 års ålder togs om hand av systemern Julia i hennes hem. Det gick bra för honom. Vid 22 års ålder tar han värvning i armén och överskeppas till Kuba som soldat i Spansk-Amerikanska kriget sommaren 1898. Det var mest sjöstrider så de flesta soldaterna i land deltogo aldrig i någon drabbning. Jag träffade en 82-årig veteran i Cromwell, som inte var med i någon strid, men hade 75 dollars i pension varje månad. Jag antager, att Jakob hade samma förmån.